

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 530/2016
10.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Н., због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Т.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 60/15 од 17.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1563/15 од 10.02.2016. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Н., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 60/15 од 17.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1563/15 од 10.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 60/15 од 17.11.2015. године окривљени Ј.Н. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, док је на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобођен од плаћања судског паушала и трошкова кривичног поступка који су пали на терет буџета суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1563/15 од 10.02.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Ј.Н. и потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину К 60/15 од 17.11.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног Ј.Н., адвокат Т.Д., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона на штету окривљеног, одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП и одредбе члана 441. став 3. ЗКП све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев као основан, те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело за које је оглашен кривим и осуђен.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да дело за које је окривљени Ј.Н. правноснажно осуђен није кривично дело. Према ставу одбране, када се узму у обзир доказане чињенице да припадност ромској популацији као међуетничкој заједници како окривљеног тако и оштећене подразумева ступање у заједницу живота и сексуалне односе у ранијој животној доби у односу на критеријуме и стандарде других етничких заједница, чињеница да се окривљени у свом окружењу сусретао са идентичним ситуацијама када су његови познаници и пријатељи ступали у заједницу живота и сексуалне односе са млађим девојкама и да против њих никада није вођен кривични поступак, по ставу одбране, произлази да окривљени није био свестан нити је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено па самим тим не може бити ни крив. Одбрана сматра да у предметном случају недостаје кривица на страни окривљеног па због тога нема ни кривичног дела. Такође, одбрана сматра да је окривљени поступао у неотклоњивој стварној заблуди јер није био дужан и није могао да избегне заблуду у погледу стварне околности која представља обележје кривичног дела, односно јер је био у неотклоњивој стварној заблуди у погледу старости оштећене за коју је имао сазнања да има 16 година. Дакле, по ставу одбране, на страни окривљеног не постоји кривица, а постоји неотклоњива стварна заблуда па је доношењем првостепене и другостепене пресуде повређен кривични закон, одредба члана 439. тачка 1) ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у поднетом захтеву оцењује као неосноване. Наиме, првостепени суд је, након што је на главном претресу извео доказе, извео правни правилан закључак да из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела наведених у изреци првостепене пресуде, произлазе сви објективни и субјективни елементи бића кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. Кривичног закона, те су предметне кривичноправне радње окривљеног Ј.Н., правилном применом закона правно квалификоване управо као кривично дело обљуба са дететом из члана 180. став 1. КЗ.

Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, да је побијаним правноснажним пресудама повређен кривични закон - одредба члана 439. тачка 1) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Такође, како је ова повреда кривичног закона истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Поднетим захтевом се указује и на повреду одредбе члана 441. став 3. ЗКП, само нумерички, али без икаквог даљег објашњења, тако да о наведеној повреди Врховни касациони суд није могао мериторно одлучивати, иако ова повреда спада у круг законом прописаних повреда због којих је могуће изјавити овај ванредни правни лек од стране окривљеног преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.